

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta
Complectens Quæstiones, Qvæ Dispvtatæ Dicvntvr, & Quæstiones
Quodlibetales, siue Placitorum eiusdem S. Thomæ

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

19 Vtrum beatitudo sanctorum præcipuè consistit in intellectu.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72780](#)

QVODLIBET. VIII.

ART. XIX. ET XX.

58

ganorum fieret poena minus sensibilis, sed agunt in corpora damnatorum actione spirituale; impiamenteo suas qualitates in corporib. damnatorum secundum esse spirituale per modum quo spes colorum est in aere, vel etiam in pupilla, non ita quod colorata. unde corpora damnatorum sentier afflictionem ignis sine hoc, & conuerteruntur in natum ignis, & ideo varietas poenarum non facit eis aliquod refrigerium. Refrigerium enim nunc ex alteratione poenarum proueniens causatur ex transmutatione naturae, inquantu per frigus aquae superfluitas calefactionis remittitur, & sic ad medium venitur, quod est delectabile.

QUAESTITIO IX.

DEINDE quereretur de gloria beatorum.
¶ Et circa hoc quererunt duo.
¶ Primo, Vtrum beatitudo sanctorum per prius consistat in intellectu quam in affectu, vel conuersorio.
¶ Secundo, Vtrum per prius beati ferantur ad uitam humanitatem Christi quam eius divinitatem.

ARTICULUS XIX.

Vtrum beatitudo sanctorum pricipue consistat in intellectu.

AND PRIMUM sic proceditur. Viderit, quod beatitudo sanctorum pricipue consistat in intellectu. Sicut enim dicit Augustinus, decimo confessi. Beatitudo est gaudium de veritate: sed ueritas pertinet principaliter ad intellectum, ergo & beatitudo.

¶ 2 Prae. Io. 17. dicitur. Hæc est uita æterna, ut cognoscatur te solum verum Deum, & quæ misericordia Iesum Christum: cognitione autem ad intellectum pertinet. ergo & uita æterna, siue beatitudo.

¶ 3 Prae. Aug. dicit 1. de trin. Quod uisus est tota merces: merces autem est beatitudo. ergo pertinet principaliter ad uisum intellectus.

SED CONTRA. Præmium respondet merito: sed meritum principaliter consistit in uoluntate, ergo & beatitudo quæ est præmium.

RESPON. Dicendum, quod felicitas, siue beatitudo in operatione consistit, & non in habitu, ut philosophus probat in Eth. Unde beatitudo hominis potest comparari ad aliquam potentiam animæ dupliciter. Vno modo, sicut obiectum potentie, & sic beatitudo pricipue comparatur ad uoluntatem. Nomina enim beatitudine ultimum finem hominis, & summum bonum ipsius. Finis autem & bonus sunt obiectum uoluntatis. Alio modo, sicut actus ad potentiam, & sic beatitudo originaliter & substantialiter consistit in actu intellectus: formaliter autem & complectu in actu uoluntatis, quia impossibile est ipsum actum uoluntatis esse ultimum finem uoluntatis. Vitimus enim finis hois est id quod est primo desideratum. Non autem potest esse quod primo nolitum sit actus uoluntatis. Prius enim est potentia ferri in aliquod obiectum, quam per se feratur super actum suum. Prius enim intelligitur actus alicuius potentie, quam reflexio eius super actu illum. Actus enim terminatur ad obiectum, & ita qualibet potentia prius fertur in obiectum quam in actu suum, sicut uetus prius uidet colore, quam uideat se uidere colorem: & ita ut uoluntas prius uult aliqd bonum, quam uelit se uelle, & sic actus uoluntatis non potest esse primo volitum, & per

A consequens nec ultimus est finis. Sed quotiescumque aliquod bonum exterius est desideratum quasi finis, ille actus noster est nobis quasi finis interior, quo primo perfecte attingimus ad ipsum: sicut dicimus, quod comestio finis est, & beatitudo eius quod ponit cibum finem suum, & possit eius qui finem suum ponit pecuniam. Finis autem nostri desiderii Deus est, unde actus quo ei primo coegerimur, est originaliter & substantialiter nostra beatitudo. Primo autem Deo coniungimur per actum intellectus, & ideo ipsa Dei visio, quæ est actus intellectus, est substantialiter & originaliter nostra beatitudo: sed quia hæc operatio pœnissima est, & convenientissimum obiectum, ideo consequitur maxima delectatio, quæ quidem decorat operationem ipsam, & perficit eam, sicut pulchritudo juuentutem, ut dicitur in eth. unde ipsa delectatio quæ voluntatis est, est formaliter cōprens beatitudinem, & ita beatitudinem ultimam origo est in uisione, complementum autem in fruitione. Tres ergo primæ rationes concedenda sunt, quia ostendunt, quod beatitudo substantialiter consistit in actu intellectus.

Ad illud autem quod contra obiectum, dicendum, quod meritum consistit in agendo, præmium autem in recipiendo. Actio autem primo pertinet ad uoluntatem, qui ipsa mouet omnes alias uires: sed receptione primo pertinet ad intellectum quam ad uoluntatem, unde præmium per prius attribuitur intellectui, meritum autem uoluntati.

ARTICULUS XX.

Vtrum beatitudo in gloria prius ferantur ad contemplandam Christi diuinitatem, quam eius humanitatem.

CIRCA secundum sic proceditur. Videtur, quod beatitudo in gloria prius ferantur ad contemplandam Christi diuinitatem, quam eius humanitatem. Altissimo enim statui altissimus actus primo & principaliter competit: sed beati sunt in statu altissimo, cum ergo actus intelligentie, quæ est potentia altissima, cuius est ferri in Deum, sit actus altissimus & nobilissimus, videtur quod hic actus primo beatis competit, ut Deum contempletur.

¶ 2 Prae. Hoc ad imperfectionem uice pertinet, quod oportet nos ab inferioribus ad superiora contemplanda confundere: sed in beatis erit perfectione contraria imperfectioni uice: ergo ipsi conuersio per prius superiora contemplabuntur, & sic primo Christi diuinitatem, quam eius humanitatem.

SED CONTRA. Ad extremum non peruenit, nisi per medium: sed medium inter Deum & homines est Christi humanitas. I. ad Tim. 2. Mediator Dei & hominum homo Christus Iesus. ergo sancti non perueniunt ad contemplationem diuinatis Christi, nisi prius contemplando eius humanitatem.

RESPON. Dicendum, quod unusquisque prius considerat illud quod est ratio alicuius, quam id, cuius ratio est, sicut artifex prius considerat regulam operis, quam secundum regulam operetur. Beati autem adeo sunt Deo coiuncti, ut ipse sit eis ratio cuiuslibet cognitionis & opis. Alterum. n. actus beatitudinis per alias cognitiones & operationes sanctorum impeditur: & ideo illud ad quod sancti primo attendant, est ipse Deus, & cum hanc mediū cuiuslibet cognitionis & regulam cuiuslibet operationis, & sic per prius contemplatur diuinitatem Christi. Quodlib. S. Tho. H 2 sli,

D. 621.

D. 622.

cap. 4.